

Redacțiunea, Administrația și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile nefrancate nu se pri-
mesoc. Manuscrise nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Budolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois
Bernold, M. Dukes, A. Oppel, J. Dun-
neberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Meisel, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Deubel; în Ham-
burg: A. Steiner.

Pretul inserțiilor: o serie
garmond pe o colonă 6 cr.
și 90 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

"Gazeta" este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăgul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un eemplar 5 cr. v. a. séu
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 172.

Brașov, Mercuri 2 (14) August

1889.

Brașov, 1 August.

Când cu ocaziunea desbaterilor
asupra noii legi militare în dieta
ungurească, un deputat ungar,
venind vorba despre naționalități
că și ele vor cere depunerea es-
amenelor de oficer în limba lor
maternă, precum pretind Ungurii,
a dat expresiune urei sale în con-
tra naționalităților nemaghiare
pronunțându-și cuvintele: „n'ar fi
mai fost!”

Intocmai ca Ungurii, căroră
nu le place să audă de numele
naționalităților nemaghiare, Grecii
ar dori să nu existe alt element
în Turcia europeană decât numai
elementul grec; ér când e vorba
de elementul român, care e nu-
meros în Macedonia, Epiru, Te-
salia și se întinde până în Pelo-
pones, decât ar avea putere pe
câtă de mare le este ura în con-
tra lui, l'ar stérpi de pe fața pă-
mântului.

În „Revue de l'Orient“, care
de altmintelea ca orice foia un-
gurană numai simpatii pentru Ro-
mânii nu a dovedit, cetim adese-
ori dări de semn despre lupta din-
tre elementul grec și cel român
din Macedonia, Epiru și Te-
salia. Svêrcolirile și uneltirile Gre-
cilor în contra elementului român
din Turcia europeană aruncă o tristă
umbră asupra descendenților ci-
vilizațiilor elin, cari se pare că
nu înțeleg a avea altă misiune în
lumea asta, decât a prizoni prin
cele mai imorale și mai nerușinate
mijloce poporațiunea negrecă
dintr'un stat, care nu e grecesc.

Cea mai nouă corespondență
ce o găsim în foia amintită ne
arată cum uneltesc dascălii greci
pentru greșirea copiilor Româ-
nilor, cari au nenorocirea să
mergă la șola grecescă. La sfâr-
șitul lecțiilor, dascălul ori
dascălița au totdeauna grija de a
desmăta pe copii români să nu
vorbească românește nici între ei,
nici în familie, și când copii le

spun, că mamele lor nu înțeleg
nici o vorbă grecescă, dascălii le
răspund, că trebuie să se servescă
de limba grecescă cu orice preț!

Cetind acestea, cine nu se
gândește la școlile unguresci, unde
de nevoie merg și copii români,
fără să audă o singură vorbă ro-
mânească în ele, și unde sunt
opriți a vorbi românește, luându-
li-se în nume de rău și de das-
căli și de inspectorii școlari când
grăesc românește! Cine nu se
gândește la cele ce se scriu prin
foile unguresci, pretindându-se să
vorbească copii români unguresc
și acasă cu părinții lor! Și câți
dascăli ungar vor fi, cari să nu
le impună copiilor nemaghiari
acest lucru!

Dér după cum Românul de
aci nu se înstrăinează de limba sa
măcar de s'ar face praf și făr-
ime dușmanii lui, tot așa Ro-
mânul din Turcia europeană cu
atâta sfințenie ține la limba și
naționalitatea sa, încât fata ro-
mână nici pentru totă lumea n'ar
consimți să se mărite după un
Grec, după prigonitorul nămului
ei. Casurile de asemenea măritu-
ri sunt foarte rare și o fată,
care a comis acest păcat, eurgi-
sită de întreaga familie și de cona-
ționalii ei, precum urgisit e acela
Român, care ar vorbi grecesc
cu conaționalii săi ori cu fami-
lia sa.

Pot fi ore arme mai puternice
pentru ca Românul să se apere
în contra atacurilor îndreptate
cu atâta înverșunare în contra lim-
bei și naționalității sale, decât ca
să grăesca ori unde numai româ-
nesce și să evite legătură de înrudire
cu dușmanii nămului său și peste tot
cu străinii de limba și naționalita-
tea sa?

Așa a putut Românul mace-
donean, epirot și tesalian să
rămână Român până în ziua de
astăzi, când deșteptarea națională a
ajuns a fi așa de puternică, în-

cât școlile românești se sporesc
vădându cu ochii și limba grecescă
rându pe rându se scote din bise-
ricele române, înlocuindu-se cu
limba națională, cu limba româ-
nească.

Ca și în Turcia europeană unel-
tirile Grecilor, tot astfel aci la
noi uneltirile unguresci în contra
limbii și naționalității române vor
fi spulberate de iubirea sfântă și
nemărginită ce o are Românul
câtă graiul și naționalitatea sa.

DIN AFARĂ.

Procesul generalului Boulanger.

Asupra primei zile, în care s'a ju-
decat procesul generalului, diarele pu-
blice următoarele detalii:

Senatorii veniseră toți îmbrăcați în
frac și cu legătură albă la gât. Cei
din partida dreaptă nu veniră în haine
sărbătorești. În palat nu puteu să intre,
decât cei ce aveau bilete. Poliția cir-
cula mereu pentru mântuirea ordinii.
Tribunele și galeriile erau înșesate de
lume. Aprópe de scaunul presidențial
era așezată masa, la care ocupă loc
procurorul general, asistat de alți pro-
curori. Pe masa președintelui erau o
gramadă de hârtii.

Itrând în sală președintele Lero-
yer, se făcu apelul nominal. După
îndeplinirea și a altor formalități, i-s'a
dată cuvântul procurorului general, d-lui
Beaurepaire. El vorbește clar, cu un
ton destul de plăcut, dér în demon-
strarea faptelor numai arare-ori s'a
putut ridica până la figură de ora-
tor puternic. La început și cei din
dreapta ascultau cu atențiune, mai târziu
însă începură a-l întrerupe. Republicanii
protestau și trebuia o energică rară din
partea președintelui, pentru ca inciden-
tele să nu degenereze în scandal.

Când procurorul duse: „d. Boulan-
ger n'ar trebui să se plângă de martori
mincinoși, el ar fi trebuit să vină aici,
ca să-și pună martorii săi față'n față cu
ai noștri. Nu vorbește procurorul ge-
neral acum, vorbește actele aduse...
Acusăm pe Boulanger, că a voit să se

se facă dictator. Ambiția lui nici-odată
nu a avut margini, se dovedește asta
cu documente. Ca inspector general
al infanteriei s'a folosit de diferiți
agenți, dintre cari d. Buret, de care
aș se lapeda. Dér suntem în poziția să-
reimprospetăm în memorie ceva, să-
spunem, că Buret a dicit: „Am fost re-
comandat d-lui Boulanger de generalul
Thibaudin” — se naște un incident:
cei din dreapta vociferază. D. Lareinty
întrerupe dicitându: „Este amicul d-tale.”
Președintele: „Mă rog, nu întrerupe.
Nu uitați că sunteți judecatori.”

Procurorul arată apoi scrisorile, ce
Buret le posedă dela generalul și de-
monstră prietenia dintre acusat și mar-
tor, ce intimă era și ce scopuri ascunse
urmăria generalul Boulanger. În Tu-
nis ei trăiau ca în familie și generalul
voia a lua rol de vice-rege. Intre alte
agente anume, ce avea aici, era și d-na
Pourpe, care fusese condamnată și pe
care la Paris generalul a vizitat-o chiar
în temniță. Mai avea ca agent și p'un
anume Foucand, a cărui amantă d'ase-
menea fusese condamnată pentru comerț
clandestin. Cu omen de felul acesta
se întovăreșia acusatul, pentru a-și ajunge
scopurile sale ilicite. Acest Foucand
este individul, care mai zilele trecute a
dat o chitanță la lumină prin foile bou-
langiste, în care arată, că a primit dela
generalul 36,000 de franci pentru mi-
siuni patriotice (?), dér unde nu se iscă-
lise, ci puse numele de Monion, pe care
nimeni nu-l cunoșce. Acum se des-
copere, că și chitanța nu el a scris-o,
ci amanta sa, femeia eșită din puș-
cări.

Procurorul insistă apoi asupra mo-
dului, cum generalul prin portretele sale
și biografiile, ce insera prin diare plătite
și broșuri, căuta a-și face popularitate,
acum s'a făcută conspirația contra Re-
publicei, ce rol au jucat alături de el
d. Rochefort și Dillon și termină dicitându:
„Acum, că cunoșcem cine și ce fel de
omeni sunt actorii, vom proceda la
esaminarea piesei lor.”

Visita monarhului nostru și foile germane.

Cu multă căldură salută foile ger-
mane visita monarhului austro-ungar

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Cultul și miturile lui Apollo la Eleni.

(Urmare și fine.)

După mituri, Apollo fu făcut de Joe
fără voia lui păstor pe pământ. Sunt
două mituri. După unul el a fost sil-
lit de Joe, ca împreună cu Poseidon
să servescă timp de un an regelui
Laomedon al Troiei. Aci Apollo păzi
ci-rețile de boi ale regelui pe cóstele mun-
telui Ida. În urmă Laomedon nu voi să
le plătescă, ba, fiindcă nu voia să se
depărteze de bună voia, voi să le taie
urechile, ba lui Apollo voi să lege mâ-
nile și picioarele și așa să-l vândă ca
sclav în o insulă depărtată. Tradiția de
mai târziu adauge, că ambii zei își răs-
bunară, trimițându un monstru de mare
și o ciumă peste țară.

Al doilea mit dă o soluțiune ho-
tărâtă. Deul, deși în luptă cu titanii, fu
pe partea lui Joe și i aduse mari servicii,
el fu esilat de Joe de pe Olimp, fi-
indcă în această luptă omori cu săgețile
sale și câțiva Ciclopi, faurii lui Joe, cari

fi făceau săgeți. În timpul acestui esil
el trebuia să servescă regelui Admetos
dela Pherae din Tesalia ca sclav. După
tradiția Apollo păzi, până trecu timpul
pedepsei, oile lui Admetos, după Iliada
iepele acestuia.

Câtă dură acest serviciu și Apollo
nu mai fu la înălțimea obișnuită, arăta
înclinări mai multă său mai puțină iden-
tice cu ale unui muritor. Așa se po-
vestește, că avu o certă cu Pan, care
susținea, că flauta e instrumentul mai bun
decât lira. Regele Midas din Lidia, în-
aintea căruia fu adusă certa ca să o îm-
pace, decidându în favorul lui Pan, fu
pedepsit de Apollo, ca să porțe urechi
de măgar.

Asemenea pe Marsias, care se lauda,
că el întrece pe Apollo în arta cântării cu
flauta, puse să-l omore în mod crud.
Niobei, care se ridică în sentimentul
său matern mai presus de Latona,
Apollo dimpreună cu Artemis îi săgetă
până la cel din urmă pe toți copiii, ér
mama lor fu prefăcută în stan de
pétră.

Precum Apollo însuși trebuia să se

espiaze, așa se făcu de aci încolo espia-
torul crimelor. În toate religiunile era
ideea, că un om, comițându o crimă,
se póte curăți prin ajutorul unui zeu.
La Greci acesta era Apollo, în al cărui
cult purificațiunea și espiarea se vede
a fi jucat un rol însemnat, după cum
se vede din sărbătorile delfice și step-
terice, unde însuși Apollo se espiază de
un omor (al Draconului). Locul cel
mai însemnat pentru acesta era Delphi
cu oraculul său, după cum se lămuresce și
din legenda lui Oreste, în care Apollo
apare ca conducător al răsunării și
totodată și ca espiator. Epitetele ca
atare erau *σάτης* și *κατάσκοπος*, după cum
il arată și Eschil în „Eumenidele”.
Altă epitet era *ιατρούραυτος*, adică medi-
cul sufletelor, care posedă totodată da-
rul profeției și al vindecării.

Acest dar al vindecării, atribuit
lui Apollo, se póte esplica pe două cai.
După una, el e sórele, care ajută cre-
șterea plantelor, cari serviau de lecuri
ómenilor bolnavi; după cealaltă este
oraculul, care dă sfaturi în casuri de
bóle atât spirituale, cât și corporale.

Așa dér el era zeul medicamentelor
și ca atare se numia Paeon. Cu privire
la acesta i-se atribue un fiu Asclepios,
la Romanii Aesculapius, ca zeu al sci-
inței de a vindeca. Hesioid și ceilalți
autori povestesc, că Asclepios era fiul
lui Apollo și al Coronisei, fiica lui La-
pithos din Tesalia. Nascerea lui e mira-
culosă. Apollo omori pe mamă-sa pentru
necredința ei și, pre când corpul ei se mis-
tua de flacări, el scapă copilul din cor-
pul ce ardea și-l dădu centaurului celui
alb Cheiron, ca să-l crească. Acesta-l
instrui pe muntele Pelion în arta vin-
decării și a vânătorii. În prima profe-
siune ajunsese la atâta măestrie, încât
nu numai că vindeca bolnavi, ci chiar pe
mulți morți îi readucea la viață și i sco-
tea din iad, cum făcu acesta cu Lycurgos,
Hyppolytos, Capaneus și Orion, până
când Hades, cuprins de grije, că acest
medic îi pustiesce imperiul, reclamă
la Joe. Joe numai decât, cugetându că
ómenii, avându un așa ajutor estra-
ordinar, vor desprețui favorurile celor-
lalți zei, îl lovi cu fulgerul ca pe un
criminal.

Lui îi erau zidite o mulțime de

în Berlin. „Post“ dăce, că printr'ânsa se întărește solemnă alianța încheiată înaintea cu 10 ani (la 1879). Acest rezultat prețios e în mare grad meritul împăratului-rege Francisc Iosif. „Berliner Tagblatt“ provacă pe Berlinesi a dovedi simpatiile lor către împăratul-rege printr'o spontană decorare a strădelor lor.

„Berliner Börsen-Courier“ dăce: „Germania, Austro-Ungaria și Italia s'au îndatorat prin tractate de a fi tari și să dedice tărâa lor pentru ajungerea scopului comun. Călătoria împăratului Wilhelm în Anglia a adus cu sine o apropiere, deși nu o alianță formală, și de această putere, prin care s'a micșorat posibilitatea unor neînțelegeri și a unui conflict. Impăratul german poate comunica ospelui său Francisc Iosif această veste bună“.

SCIRILE DILEI.

Procesul contra generalului Doda. Foile unguresci ne spun, că generalul Traian Doda ar fi adresat ministrului unguresc de justiție o petiție de „grațiere“, rugându-l să anuleze sentința curții cu jurați din Arad, care l'a condamnat la închisoare în lipsă.

Scirea acesta a foilor unguresci ni se pare tendențioasă.

Cum răsplătesc cei dela putere serviciile Românilor meritați și integri, o dovedește și următoarea scrisoare, ce-o primim din Sălagiu și care este de următorul cuprins: „D-le Redactor! „Astăzi am primit deprimată scire, că pisma și reutata inimicilor neamului nostru a isbutit a isgoni pe d-lă *Gavrilă Trifu*, profesor la preparandia din Zelău, bărbat cu merite și de toți stimat, din mijlocul iubitorilor săi, din fruntea reuniunii învățătorilor sălăgeni, al căror suflet și cap conducător era, dispunându-l, ei sciu din ce motive, la Szabadka. Și acesta o făcu atunci, când după crucea denarilor a unui oficiu împlinit cu cea mai mare conștiințioasă neîntrerupt în decurs de 18 ani, i-a succedat ași câștiga o vătruță, o mică podinuță, în care se-și scutescă acuzi bătrânețele sale, după o viață petrecută în muncă neobosită pentru binele patriei. Intru adevăr, caracteristică răsplată, pentru că în decurs de aproape două decimii li-a dat atâți învățători abili și calificați pentru luminarea poporului lor!“

Strămătarea vrednicului profesor Trifu la Szabadka (Teresopol), unde nu mai poate veni în atingere cu România, ne face impresiunea, că este prigonit din cauza viului interes, ce l'a manifestat pentru înflorirea reuniunii învă-

țătorilor români sălăgeni, pe care o conducea cu mult zel și cu multă conștiință. În loc să fie lăudat și premiat, pentru că, pe lângă împlinirea conștiințioasă a datoriei sale ca profesor la preparandia ungurescă, a sciut să fie folositor și instrucției conaționalilor săi, guvernul îl strămută ca de pedepsă la Szabadka. Așa se răsplătesc meritele cetățenilor harnici și devotați binelui public sub „liberala“ ocărmuire ungurescă. Nerecunoștința nu numai că este cea mai odioasă și urită plantă, dăru veninul ei rōde chiar la rădăcina statelor!

Nouă cale ferată. Ministrul unguresc de comerț a încunoscintat municipiul Ciucului, că s'a dat contelui Gabor Bethlen și cointeresatilor concesiune, de a face lucrările pregătitoare pentru construirea unei căi ferate dela Reghin prin pasul Tulgheș până la granița română.

Jupuiela din Alba-Iulia. Comanda militară a dat ordin strict, ca nici un oficer din garnisona Albei-Iulia să nu cerceteze hotelul „Hungaria“ și nici muzice militare nu-i este ertat a cânta în acel hotel timp de un an de zile. În legătură cu această scire, amintim, că hotelierul cu pricina Weisz e binecunoscut și membrilor „Asociației transilvane pentru literatura și cultura poporului român“, care au fost la adunarea generală din Alba-Iulia. Au plătit atunci litrul de vin acru ca oțet cu 80 cr., un cap de purcel, care stătuse deja două zile, cu 75 cr., o salată cu 35 cr., și o bucată de pâine câtă o ducă cu 4 cr.!

Bătăia. Alaltăieri dimineața s'a întâmplat în cărciuma dela Bărsă o bătăie strânică între lucrătorii boemi din fabrica de zahăr și între birjarii unguri. Un birjar a fost adus la Brașov cu un picior frânt și cu mai multe răni grele.

A pățit'o Budapesta. În Budapesta s'au constituit o mână de „patrioți“ într'un fel de societate de comenseni numită „Kossuth“, care, precum spune jidovescul „Pester Lloyd“, a hotărât, ca cu începutul anului școlar viitor să plătească taxa școlară pentru trei elevi de „limbă străină“ din școala elementară și să-i provadă și cu mijlocele de învățământ necesare. Ei, nu-i așa, că a pățit'o Budapesta? Nici nu va trece încă o mie de ani și ai s'o vezi „maghiară“.

Un sâlbatic condamnat. Nu de mult fu tras înaintea tribunalului din Clușiu un visitiu, care, în furia sa nemărginită, i-a rupt limba calului stăpâ-

nului său. Tribunalul l'a condamnat la două luni temniță.

Petrecere de veră în Turda. Inteligența română din Turda și jură invită cu totă onoarea la petrecerea de veră, ce se va aranja Marți în 27 August st. n. a. c. în sala casinei din Turda. Venitul e destinat în favorul „Societății de lectură a femeilor române din Turda și jură“. Prețul intrării: De persoană 1 fl., de familie până la 3 persoane 2 fl., peste 3 persoane de fiă-care câte 1 fl. În decursul pauzei se vor juca jocurile naționale „Călușerul și Bătuta“. Inceputul la 7 ore p. m. Suprasolviri se primesc cu mulțămă și se vor chita pe cale diaristică. NB.: Provăderea cu victualii e concredută unui hotelier din loc. — Toți acei domni, care din întâmplare nu au primit invitație separată, să binevoiescă a-o considera pe acesta de atare. Turda, 8 August 1889. Pentru comitetul arangiator: Iuliu C. Vlăduțiu, președinte. Vasiliu R. Ramonțai, secretariu. D-na Victoria Mesaroșu, casieră. Petru Maior, controlor.

De-ale expoziției din Paris. Se dăce, că comitetul expoziției române din Paris are intențiunea de a trimite pe socotela sa, pentru a ședea 15 zile la Paris totu pe socotela sa, un număr de 40 profesori, tipografi, meșteșugari, institutori etc.

Emigrarea Evreilor din Iași. Diarele din România ne spun, că în fiă-care săptămână emigră din orașul Iași în America, la New-York, câte 3—4 familii evreesce. Cea mai mare parte din biletele de drum sunt trimise de familiile emigrate încă din anul trecut.

Vorba e, că, emigră în adevăr la America ori, părăsind Moldova, intră pe altă parte în Muntenia? Și luatu-s'au măsur, ca nu cumva, în vreme ce emigră 3—4 familii, să se scurgă în România 13—14 familii evreesce de prin Rusia și Galiția?

Vinurile române la Paris. În urma succesului obținut de vinurile române pe piețele din Paris și la expozițiunea universală, o companie franceză are intențiunea, de a merge în România, pentru a cumpăra cantități enorme de vinuri din vile dela Drăgășani.

Coloman de Bedekovich, ministrul croat, a răposat Sâmbătă în Hinterbrühl, lângă Viena, în urma unei paralizii de inimă. El s'a născut la 1818 și a fost după încheierea pactului ungaro-croat, la 1868, cel dintăiu ministru croato-slavon-dalmat în guvernul unguresc.

Curiosități Kossuthiste.

Intr'o foia din Pesta publică un d-nu Vilhelm Karczag unele stranii și caracteristice incidente dela escursiunea de deunăzi la Turin—Paris a celor 800 de Unguri. Etă ce scrie:

„Faptul, că birtășul din Turin a prezentat întreprindătorului escursiunii Dolmai o socotelă asupra obiectelor luate de escursionisti cu ei, se înfășează astfel, ca și cum după banchetul lui Kossuth s'ar fi comis *jafă și furt*. În realitate însă, de siguru fiăcare a făcut astfel ca mine, și păharul luat l'am plătit cu doi franci chelnăru. Totu așa faptul, că la serata lui Munkácsy în Paris unii au luat cu ei o flōre ori un penel ca amintire, se înfășează astfel, ca și cum ar fi dus cu ei și *linguri de argint*. Dăru asta-i ori o glumă rea, ori o esagerare a omenilor nepatriotic, răutăcioși“.

Despre prânzul festiv al lui Kossuth în Turin istorisese, că în cursul vorbirii lui Kossuth unii au trebuit să fie făcuți atenți prin șuerături cel puțin de douăzeci de ori, ca să nu lărmuiescă și mai ales să nu sune farfuriile. După prânzul festiv se imbulziră mulți beți împrejurul lui Kossuth și a trebuit să se facă un cerc, ca să-l ocrotescă de împingeri încōce și 'ncolo. Unul dintre cei beți strigă suspinând: „Am fost prizoner în Iosefstadt. Atunci te-am blăstemat, dăru acum îți binecuvintezu fiăcare pasu. Lasă-mă numai odată să te sărutu, d-le guvernatoru, și apoi vrău să mă imormentezū aci.“

La prânzul festiv al orașului Paris s'au bătut, în loc de cele 800 sticle ce stau la dispoziție, cam 1500 de sticle de șampanie. În opera comică la reprezentațiunea festivă bēură doi domni după actul al doilea al operei „Escarmonde“ limonadă și un pahar de șampanie în bufet. Ei voră să plătescă, dăru nu li s'au primit banii. Maghiarii au fost în această sēră și în bufet ospetii Francesilor și tōte li s'au servit gratuit. Abia trecu cinci minute și acestu secret se lăți. Mulți, fōrte mulți alergară în bufet și se născu acolo o mare imbuldēlă, așa că în sala spectatorilor multe locuri rămăseră deșerte.

Astfel istorisese cu indiscrețiune un membru al societății maghiare, care a mers la Turin și Paris, lucruri vechi de el însuși, ce ar fi putut rămâne tănuite. Dealtmintelea „frumose“ lucruri s'au petrecut!

Cetățenii ungari în România.

Ministrul de interne contele Geza Teleky a adresat tuturor jurisdicțiunilor următoarea ordinațiune circulară:

„În urma unei încunoscintări ce mi-a venit dela ministrul c. r. de externe, toți străinii, care petrec în București, dăce nu se pot legitima cum se cuvine ori n'au îndestulătoare mijloce de subsistență, se isgoneșc afară din țēră și se trimit sub escortă în patria lor. Deōrece această măsură atinge interesele numeroșilor supuși ungari, s'a stabilit între ambasada austro-ungară c. r. din București și între autoritatea polițienescă de acolo o învoiēlă, în înțelesul căreia toți aceia, care nu posedă legitimațiun de călătoria, dăru a căror cetățenie ungară se poate presupune, să fiă duși la agenția austro-ungară, unde li-se dă un certificat provisoriu de ședere în București, valabil până în acel timp, când va fi cunoscut rezultatul corespondenței purtate cu autoritățile din patriă. În casu când tractările în astă privință arăvă ca rezultat, că autoritatea competentă din patriă refuză a da legitimațiunea de călătoria din vr'unu motivu ore-care, respectivul se escortează până la graniță. Jurisdicțiunea se încunoscinteză despre acesta cu adausul, de a lua dispozițiun corespundătoare, ca corespondențele ce arăvă săsi dela agenția austro-ungară

temple. În aceste temple veniau bolnavi; de se rugau zeului, care le trimitea tămăduire. Bolnavii însănătoșăți atărnau de o columnă a templului o tablă cerată cu indicațiunea bōlei, pe care zeul a vindecat-o. Celu mai mare și mai strălucit sanctuar era la Epidaurus. Epitetele aci aparținătoare sunt: *Oēlios*, *Ἀκέσιος*, *Ἀκεσιόδωνος*, *Προστάτης*, *Ἰστίης νόσων*, *Παίων* (*Παιών*) și altele.

În fine ultimul rol al lui *Apollo* este acela ce-lu jōcă ca idealul juneței bărbătesce.

Intocmai precum sōrele vecinicu apare tineru și puternicu pe ceru, așa avea și *Apollo* tinerețe, putere și viață vecinică, de aceea fu primit de prototipul și patronul juneței bărbătesce. Cu deosebire era lăpătată adorațiunea sa ca *κοροτρόφος*, căruia-i era consacrată prima tunsătură a părului capului și ca directorul gimnasilor, al palatelor (lângă *Hermes* și *Heracle*). Astfel se esplică o seriă de sērbători apolinice în acestu sensu ca: *Gymnopēdiile* în Sparta, *Theoacniile* în Pellene, *Actis* și *Pithiile* la Delphi.

Ca o completare la cele spuse până acuma mai putem aminti ceva referitor la caracterul său ca individ. Elu rămase pentru totdeuna neînsurat, dăru cu tōte acestea nu fu lipsit de urmași. După spusele mitologilor, *Apollo* intră în relațiun amorose cu deite și cu frumoșele fiice pămăntesci, cu cari dete nascere la o mulțime de copii. Miturile spun, că *Apollo* a dat Diaphobei, fiicei lui Glavkos, o viață mai lungă de 1000 de ani și darul profeției. În o peșteră la Cumae, în ținutul Campaniei din Italia, trăia această profetescă cunoscută sub numele de „Cumica Sybylla“. Dela ea sunt și cele 3 cărți, pe cari le cumpăra Tarquiniu Superbu, și cari, din cauză că conțineau prediceri sigure despre sōrtea statului romanu, fură păstrate cu atăta îngrijire până pe timpul lui Sulla, când fură nimicite prin un incendiu. Cu Coronis, după cum am mai spus, dete nascere lui Asclepios; cu Creusa lui Ion, dela care se trag Ionienii, er dela frații vitregi ai acestuia: Doros, Eolus, Acheus, se trag Dorienii, Eolienii și Acheenii. Cu Calliope dete nascere lui

Orpheu și Hymen; cu Thalia preoților Cibelei, Coribanților. Unu mitu ne spune, că *Apollo* avu relațiun amorose și cu o nimfă *Daphne*, fiica unui zeu de riu. Acesta neîmpărtășindu amorul lui *Apollo*, fu urmărit de el, și când era se o prinđă, Joe la rugămintele ei o prefăcu în *Daphn* și de atunci acestu arboru îi rămase sfântu. Max-Müller e de părere, că cuvēntul „*Daphne*“ e sanscritul *dahana*, din trupina *dah*: a arde, și este unu nume al aurorei arđtōre. *Daphne* va fi dăru juna și frumoșă auroră, care fuge dinaintea sōrelui, care mōre, îndată ce sōrele o îmbrățișeză cu strălucitōrele sale rađe. La Greci însă produse semnificațiunea primitivă și deveni numele laurului emblema profeției lui *Apollo* la Delphi. O esplicare însă poate avē și mitul cu nimfa *Daphne*, și adecă: În acel modu, cum fluerul lui Pan a devenit o nimfă iubită de zeu, totu asemenea atributul *Δάφνη*, favoritul lui *Apollo*, a putut să devin o nimfă pentru elu.

„ALBINA“

institutul de credit și de economii
Filiala Brașov

acordă la comercianți și industriași
 contra acoperire hipotecară seu contra hârtii de valoare

Credite de Conto-Corrent

cu interese de 6%₀

er contra acceptate cu subscrieri bune cu interese de 6 1/2 %₀

Informațiuni mai detaliate se pot lua zilnic în
 biroului institutului—piață No. 90, dela 8—2 d. a.

88,11

Nr. 556-1889.

140,3-1

CONCURSŪ.

Pentru ocuparea postului de învățător dirigente la școla reu-niunei grănițaresci din Cugieru, comitatul Huniedórei, cu unŷ sa-lariu anualŷ de 350 fl. v. a. apoi cuartirŷ și lemne de focŷ, prin acęsta se escrie concursŷ cu terminulŷ pănă la 22 Augustŷ st. n. a. c.

Reflectanții au se-și trămită cererile instruate cu diploma de cualificătiune, precum și cu alte documente necesarie la

Comitetulŷ administratoriu de fondulŷ și școlele foștilorŷ grănițeriŷ din regimentulŷ rom. I la Sibiu.

CONCURSŪ.

La postulŷ de învățătorŷ secundarŷ, la școla gr. cat. principală din Lăpușulŷ ungurescŷ (Magyar Lapos) împreunată cu salariu anu-alŷ deocamdată 160 fl. se deschide concursŷ pănă în 31 Augustŷ a. c. st. n. inclusive.

Recursele se se susțernă la subscrisulŷ pănă la aceluŷ terminŷ, căci în 1-a Septemvre se va face alegerea.

Deșiu, la 5 Augustŷ 1889.

Gavrilă Manu,

președ. comit. școl. gr. cat. din Lăpușulŷ ung.

Avisŷ d-lorŷ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponulŷ mandatului postalŷ și numerii de pe fășia sub care au primitŷ diarulŷ nostru pănă acuma.

Totodată facemŷ cunoscutŷ tuturorŷ D-lorŷ abonați, că mai avemŷ din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilorŷ „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potŷ adresa la subsemnata Administrațiune în casŷ de trebuință.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lămuritŷ și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans“.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorŷ în Brașov.

A. Plecarea postelorŷ.

- a) Dela Brașovŷ la Ręsnovŷ-Zęrnescŷ-Brană: 12 ore 30 m. după amęđ.
- b) „ „ „ Zizinŷ: 4 ore după amęđ.
- c) „ „ „ în Sęcuime [S Georgi]: 1 oră 30 minute nŷptea.
- d) „ „ „ la Făgăraș: 4 ore dimineața.
- e) „ „ „ la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelorŷ:

- a) Dela Ręsnovŷ-Zęrnescŷ-Brană la Brașovŷ: 10 ore înainte de amęđ.
- b) „ Zizinŷ la Brașovŷ: 9 ore a. m.
- c) Din Sęcuime la Brașovŷ: 6 ore sęra.
- d) „ Făgăraș la Brașovŷ: 2 ore dimineața.

Mersulŷ trenurilorŷ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŷ r. u. valabilŷ din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predealŷ				Predealŷ—Budapesta				B.-Pesta—Aradŷ—Teiuș				Teiuș—Aradŷ—B.-Pesta			Copșamică—Sibiu		
Tren de per-sone	Trenŷ accele-ratŷ	Trenŷ omni-bus	Trenŷ mixt	Trenŷ omni-bus	Trenŷ accele-ratŷ	Tren de per-sone	Trenŷ mixt	Trenŷ omni-bus	Trenŷ de pers.	Trenŷ de pers.	Trenŷ mixt	Trenŷ de pers.	Trenŷ mixt	Copșamică			
Viena	11.—	8.—		Bucuresci		4.40	7.30	Viena	11.—	3.40	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșamică	2.05	4.35
Budapesta	8.31	2.—	3.10	Predealŷ	9.12	1.14	5.03	Budapesta	7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare	2.38	5.05
Szolnok	11.20	4.05	7.22	Timișŷ	9.41	1.45	6.22	Szolnok	10.42	12.38	Vințulŷ de josŷ	12.30	4.10		Lŷmneșŷ	3.22	5.46
P. Ladány	2.22	5.46	5.52	Brașovŷ	10.17	2.32	7.23	Aradŷ	3.53	5.36	Șibotŷ	1.01	4.43		Ocna	8.—	3.46
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldiŷora	4.54	7.07		Glogovațŷ	2.17	4.29	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu	8.35	4.18
Vărad-Velencze		7.11	9.18	Apața	5.37	7.44		Gyorok	2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.03	5.47				
Fugyi-Vásárheli			9.27	Ágostonfalva	6.15	8.09		Soborșinŷ	3.37	5.05	Deva	2.52	6.27		Sibiu	2.30	9.10
Mezŷ-Telegd		7.41	9.44	Homorodŷ	6.43	8.29		Zamŷ	4.05	5.17	Branicica	3.23	6.54		Ocna	3.04	9.37
Rév		8.16	10.21	Hașfalău	7.31	9.07		Gurasad.	4.27	5.38	Ilia	3.55	7.20		Lŷmneșŷ		10.05
Bratca			11.38	Sighișŷora	9.09	10.34		Conop		6.05	Gurasada	4.08	7.32		Șeica mare		10.40
Bucia			12.16	Elisabetopole	9.33	10.46		Bęrzava		6.23	Zamŷ	4.44	8.03		Copșamică		11.10
Ciucia		9.05	12.54	Mediașŷ	10.02	11.09		Soborșinŷ		7.20	Soborșinŷ	5.30	8.38				
Huiedin		9.35	1.57	Copșamică	11.04	11.35		Zamŷ		7.55	Bęrzava	6.27	9.27				
Stana			3.11	Micăsasa	11.24	12.19		Gurasad.		8.26	Conopŷ	6.47	9.46				
Aghiriș			3.40	Crăciunelŷ	11.39	11.59		Ilia		8.47	Radna-Lipova	7.28	10.20				
Ghimbău			4.15	Teiușŷ	11.57	12.15		Branicica		9.11	Paulișŷ	7.43	10.34				
Nădășel			4.58	Aiudŷ	12.30	12.43		Deva		9.42	Gyorok	7.59	10.50				
Clușiu		10.35	5.26	Crăciunelŷ	12.45	12.55		Simeria (Piski)		9.59	Glogovațŷ	8.28	11.16				
Apahida			6.56	Teiușŷ	1.13	1.07		Orăștia		11.—	Aradŷ	8.42	11.30				
Ghiriș			7.15	Aiudŷ	2.18	2.11		Șibotŷ		11.29	Szolnok	9.20	12.05				
Cucerdea			7.48	Vințulŷ de susŷ	2.48	2.33		Vințulŷ de josŷ		12.02	Budapesta	2.22	5.10				
Uiŷora			9.13	Uiŷora	2.56	2.40		Alba-Iulia		8.55	Viena	6.—	8.15				
Vințulŷ de susŷ			10.04	Cucerdea	3.14	2.46		Teiușŷ		9.54		1.40	6.05				
Aiud			10.12	Ghirișŷ	4.01	3.27											
Teiușŷ			10.19	Apahida	5.28	4.47											
Crăciunelŷ			10.45	Clușiu	5.56	5.08											
Blașiu			11.34	Nădășelŷ	6.45	5.32											
Micăsasa			12.11	Ghimbău	7.06												
Copșamică			12.29	Aghireșŷ	7.22												
Mediașŷ			1.10	Stana	7.37	6.11											
Elisabetopole			1.30	B. Huiedin	8.03												
Sighișŷora			2.14	Uiŷora	8.24	6.43											
Hașfalău			2.54	Ciucia	9.04	7.12											
Homorodŷ			3.35	Bucia	9.20												
Ágostonfalva			4.07	Bratca	9.37												
Apatia			5.54	Rév	9.55	7.51											
Feldiŷora			6.39	Mezŷ-Telegd	10.20	8.17											
Brașovŷ			7.13	Fugyi-Vásárheli	10.47												
Timișŷ			7.45	Vărad-Velencze	10.57												
Predealŷ			8.32	Oradea-mare	11.04	8.42											
Bucuresci			9.45	P. Ladány	11.19	8.47	10.50										
			1.55	Szolnok	1.19	10.08	1.33										
			5.32	Budapesta	3.31	11.51	3.29										
			6.15	Viena	6.30	1.55	7.45										
			6.47		1.40	7.15	6.05										
			9.35														

Notă: Numerii încuadrați cu linii grŷse însemnăză orele de nŷpțe.